

הכנסת

יש שאלות

חוסר יחס והבנה מינימאלית לענייני הספורט הוכחו השבוע פעם נוספת. ה'הזדמנות': סגן שר החינוך והתרבות, אהרון ידלין, ענה במליאת הכנסת על שלוש שאלות של ח"כ אורי אבנרי בנושאי ספורט.

תשובת סגן השר: אין משרד החינוך מתערב בסיכסוכים פנימיים שבין שחקן ליגה אגודתו. העובדה ששני כדורגלנים אובדים לכדורגל הישראלי היא כנראה עניין פנימי מאד.

ומה בקשר להפיכתו של כדורגלן לעבד אגודתו המפלטית על-ידי החוק? ידלין: "השאלה מורכבת ומסובכת ויש שיקולים לא כאלו ולכאלו. אני לא סבור שזה הנימוק להעיקרי המכשיל את התקדמותו בתחום הספורט."

זה בוודאי לא הנימוק העיקרי לכשלונות, אבל הוא ללא ספק אחד מהם.

השאלתה השניה נגעה למס נסיעות הי משולם על-ידי ספורטאים היוצאים בשליחות רשמית של המדינה לחו"ל (העונם הזה 1508). מס נסיעות מוקטן היה מגדול את מספר היוצאים, ואת אפשרויות הנצחון של משלחות ישראליות מעבר לים. "האם נשקלה פניה על-ידי משרד החינוך למשרד האוצר ל שם המלצה על הקלה במס נסיעות?"

סגן השר החינוך הודה שלא נשקלה פניה, ושרק נשיא המדינה משוחרר ממס נסיעות. משרד החינוך אינו יודע, כנראה, סטטוטוסים, למשל, נהגים מהקלות מרחיקות לכת במס נסיעות, שאילו יעיונואים וכתבי ספורט משלמים פחות מאשר אזרחים רגילים, כשהם נוסעים לחו"ל. אלא שאלה האחרונים אינם מייצגים, כמובן, את ישראל.

אין מעשיים. השאלתה האחרונה נגעה למכס ומסיקנייה, בו חייבים ספורטאים הי מייבאים ציוד ספורט לשימושם האישי, ו החינוכי לאימוניהם (שאלה חשובה בעיקר אצל אתלטים).

ידלין יודע את העובדות המאלפות הנ"ל, אבל הוא אינו חושב שמשרד החינוך צריך לעשות משהו בנושא זה.

כדורגל

איך לשבור רגליים

מה דעתו של הכדורגלן הישראלי על החלטת ההתאחדות הישראלית לכדורגל, ל קבוע עונת כדורגל שתמשך שנתיים במקום שנה אחת, כנהוג?

כדורגלן נבחרת ישראל והפועל תל-אביב, שארי-שוב בן-ברוך: "במצב כזה, שאנשים כמו מיכה שמבן ועמנואל גיל, קובעים איפה ואיך אני אשבור את הרגליים שלי, אני בכלל לא מוכן להתחבט אם הקפאה זה דבר טוב או דבר רע. אנשים כאלה לא יכולים לקבוע כדורגל עולמי."

התכרמרותו של בן-ברוך היתה מובנת, לאור העובדה שאת הכרזת החשבוה ביותר של הכדורגל הישראלי, קיבלו לא ראשי ההתאחדות ל-כדורגל במדינה, א לא עסקני מפלגות בוועד הפועל של ההסתדרות (ראה מ' אמר העורך).

האיש המוציא לי פועל החלטות אלה, ואשר על שכמו מו טלת המשמה לבי צוע ההקפאה, הוא יו"ר ההתאחדות לכדורגל, מנחם הלר. מה הוא חושב על ההקפאה?

הלר: "אני יודע, שהתכנית של ליגה בת שנתיים תפגע בכדורגלנים. אנחנו בעד זה שהאגודות תשלמנה כמה שהן יכולות ל-שלם, ושלם חסכנה את המרכזים בהוצאות גדולות. תוכנית הליגה של שנתיים באה לי אפשר להן לעשות את זה בקלות רבה יותר. אנחנו מאמינים שכדורגלן משחק כדורגל, כי הוא אוהב את זה ומוכשר לשחק. אבל אנחנו רוצים למנוע ששחקנים יוכלו לסחוט

זאת ארצך - כאן מאבקך. אם המצב כאן אינו מוצא חן בעיניך - עזור לנו לשנות אותו.

זאת יקראו חברי התנועה לישראלים המתכננים לרדת, במשך מרת שתוצב ביום חמישי 10.11.66, בין השעות 12.30 - 10.00, מול הקונסוליה הקנדית, ברחוב הירקון 218 בתל-אביב. הצטרף גם אתה למשמרת.

כנוס מחוזי בבאר-שבע

הרביעי בסדרת הכינוסים המחוזיים הנערכים לקראת ועידת התנועה, יתקיים ביום חמישי 10.11.66 בשעה 7.30 בערב, בקפה אשל כסיה, רחוב הקרן הקיימת בבאר-שבע, בהשתתפות חברי מרכז התנועה. על סדר היום: דברי פתיחה מאת אורי אבנרי, דו"ח על הפעולות מאז הבחירות. שאלות ותשובות.

ברמת-גן

ביום רביעי 9 לנובמבר, בשעה 8.30 בערב, בקפה העצמאות בגן דוד-המלך (מאחורי קולנוע אורדט), תתקיים פגישת חברים ואוהדים לדין על:

עקרונות התנועה - לקראת ועידה

בדימונה

נחתה האספה שנועדה לשבוע זה, והיא תתקיים בביל שבת 18 בנובמבר, בשעה 8.30 בערב, אצל רובין סימון, שדרי הנשיא 44/9, בהשתתפות:

עודד פילבסקי

שירצה על

את מי ממתן המיתון הכלכלי?

בנס ציונה

ביום שני 14 בנובמבר, בשעה 8.30 בערב, בבית רבינוב, רחוב נורדאו 6, תתקיים פגישת חברים ואוהדים מס' ציונה, רחובות, ראשון-לציון והסביבה.

בפתח תקווה

ביום רביעי 16 בנובמבר, בשעה 8.30 בערב, בקפה הנשיא, רח' שטמפפר 13, ירצה:

עו"ד סלמן טויק

על הנושא:

חינוך ואידאולוגיה

ברמת השרון

בביל שבת 18 בנובמבר, בשעה 8.30 בערב, אצל אביעזר ברין, רחוב ביילינג 31, תתקיים פגישת חברים ואוהדים עם:

אברי רכיב

על הנושא:

עקרונות התנועה - לקראת הוועידה

בחיפה

ביום חמישי, 10 בנובמבר, בשעה 8 בערב, בקפה פת, שדרות מוריה 50, הכרמל, יתקיים

יוכזה חופשי

על

בעיית הפליטים

דמי-השתתפות לכיסוי הוצאות: 50 אג'

מאגודות. למען המטרה הקדושה הזאת מכריזים על ליגה של שנתיים, במקום פירסום גלוי, מ' תוך הסכמת כל האגודות, של הסכומים שיוענקו לשחקנים.

יו"ר ההתאחדות מאמין שבלי מרכז הי פועל לא יתכן כדורגל במדינה. "אינני מאמין שאפשר בתנאים הנוכחיים לקיים כדורגל מקצועי, או אפילו חצי-מקצועי, במדינה. כדי לקיים קבוצה חצי-מקצועית דרוש לפי חשבונאי סכום של 250 עד 300 אלף ל"י לשנה, וזה מבוטס על חישוב של 400 ל"י לכדורגלן לחודש. רק מאכסימום של שמונה קבוצות היו יכולות להתקיים בתנאים אלה בארץ. מה היה קורה הלאה? יתר הענף היה יורד ירידה תלולה, כי שמונה קבוצות זה לא מספר מספיק.

אין לשכוח שכל מיתקני הספורט בי מדינה הוקמו על-ידי המרכזים הגדולים, או בשיתופם. קבוצות בודדות לא היו יכולות לעשות את זה."

מנחם הלר גם אינו מתנגד לכך שמישהו יקום וייסד בארץ קבוצת כדורגל חצי-מקצועית. הוא רק חושב שזה לא מעשי,

שי לשחקן

אגודת הפועל תל-אביב מעריכה מאד את השחקנים שלה. בראשית העונה התחתון אברהם צוני הימני הקבוע של הקבוצה, אברהם פרידריך. מתנת החתונה של אגודת הפועל תל-אביב (הנהלה, לא השחקנים): שיק על שך של 75 (שבעים וחמש) לירות ישראליות.

לפני כחודש נערך קרב בין רפאל הלפרין, "אלוף העולם בהיאבקות חופשית", לבין ג'ון מיינרד, "מר עולם 1966". על מיפגש זה דיווחה כתבת "העולם הזה", תחת הכותרת "ברור שזה בלוף!" בעמוד זה פותח "העולם הזה" את שערו כפני רפאל הלפרין, המשיב:

זה לא בלוף - זה מסוכן!

מאת

רפאל הלפרין

ההתחרות היתה קצרה ומתוחה. תיכף בפתיחה התחלתי לתקוף את "מר עולם". הוא בלם אותי, והתחיל לתקוף בבראות רבה. הבנתי שהוא רוצה לגמור אותי מייד, בלי להתחשב בשום חוקים וכללים. הוא התחיל להרביץ בי מתחת לחגורה, והלם באגרוף קמוץ. השופט הזהירו שזה בניגוד לחוק. הכושי תקף גם את השופט והפילו לקרשים במכה מוחצת. בכל מדינה אחרת היה השופט פוסלו מיד וגם קונס אותו. אבל כאן...

החלטתי לנקוט בשיטת "הרפייה מוח' לטת". הרפיתי את כל שרירי גופי, והת-נהגתי כאילו פגע בי ואין בכוחי להמשיך. אם מדברים על בלוף, הרי זה הבלוף. אני מעדיף לקרוא לזה תכסיס.

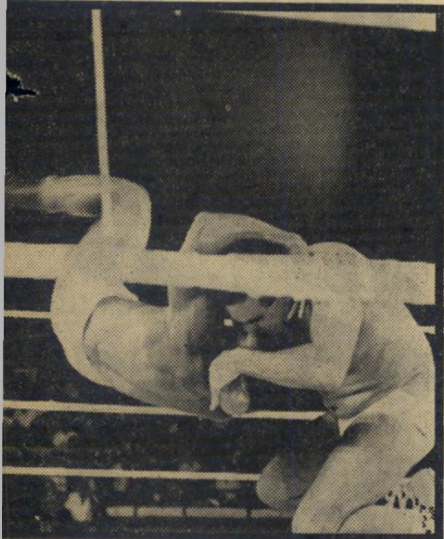
"מר עולם" הרגיש כי הנה תפס אותי, הרים אותי אל על, על מנת לחבוט אותי בקרקע. ואז, כשהחזיק אותי באחירי, ניצל-תי את השנייה ובמהירות הבזק ניצעתי את רגלי בחוקה רבה. זיעזעתי את שוחר המישקל שלו והוא נפל, ואני עליו. תפסתי את עורפו בתפיסת צבת כפולה. כשמנסים לצאת מזה, שוברים את המפרקת. לחצתי את שתי כתפיי שלוש שניות ל-קרקע, כחוק, והוכרתי כנצח.

★ ★ ★

בדרך כלל, אין גומרים כל כך מהר. אבל מכיון שאיתי שהוא מנסה לשבור אותי בכל חחור, ומהר, החלטתי גם אני שאין טעם להאריך בהצגת "תפיסות". הקדמתי אותו.

הקהל - ועמו גם כתבת העולם הזה - שראה כיצד "מר עולם" מתקיף אותי בפר' אות, היה בטוח, לפי התנהגותי, כי הנה הוא יחזה את הרגע הגדול כיצד רפאל הלפרין, אלוף העולם בהיאבקות חופשית, מפסיד טוץ-סוף. לכן, כשהפלתי את הכושי, בתכסיס כל-כך מהיר ומפתיע, הזדעקה ה' כתבת "זה לא ייתכן! ברור שזה בלוף!"

אילו דיווח על תחרות זו כתב-ספורט מקצועי, המתמצא בתחרויות בינלאומיות מפורסמות - בהן היה לכאורה ברור שצד אחד יפסיד, אך במפתיע דחק צד זה ניצח - הוא היה מבין בדיוק מה הלך. כי הוא היה מבין את החוקים והנהגים, והאפשי-רויות הגלומות בכל מיני תכסיסים. מדוע שומעים בכל זאת, מדי פעם, את ההאשמה שהספורט היה יש בו ביום? צו' פים שאולים את עצמם: הנה שני גברים חזקים וגדולים, תופסים איש את רעהו תפי' סות כל-כך מכאיבות וברוטאליות - מדוע

הלפרין מעיף את מיינרד יש תכסיסים

איש לא שובר את יד רעהו, או מרטש לו את הפרצוף? האמת היא, שרבים נפצעים בזירת ה' קאטש, אני עצמי נלקחתי מספר פעמים ל-בתי-חולים, אחרי תחרויות. עד היום אני נושא בגופי צלעות ואצבעות שבורות. גם שלחתי עשרות לבתי-חולים.

אבל אדם לא נכנס לזירה על מנת לשבור ידיים - כי אם כדי לנצח. הוא לא בא לספק את היצרם הסמויים של הקהל, ואת תאחרו הסדיסית.

חוקי מזה, זה מכאבי פחות מאשר זה נראה. כי על כל תפיסה יש תשובה. מתאבק מקצועי לומד את התשובות האלה במשך שנים. הוא יודע לספוג את המכה וללכת איתה. וזה, בעצם, יסוד המקצוענות: לדעת לא רק לתת מכות, אלא לספוג אותן. מוכן, יש לספורט הזה גם אלמנט של צבע, של Show שבלעדיו לא היו ההמונים באים לחזות בו.

הבחרו שבא לתחרות כזאת בלויית נער' תו, חש איך היא מתלהבת מן המתאבקים, ורואה בהם את סמל הגבריות. זה פוגע בחוש-הגבריות שלו עצמו, ולכן הוא ממחר להכריז: "זה לא גבר, זאת לא מכה, זאת לא תפיסה. זה הכל בלוף!" אינני בא להצטיר, כי כל ספורט בעולם נקי מביום. זה כולל איגרוף, שחיה, כדורסל ומירוץ-סוסים, וגם קאטש. אני אישית לא השתתפתי בשום ביום כזה.